

İÇERİSİNDEN GEÇTİĞİMİZ DÖNEM HAKKINDA KISA DEĞİNMELELER

Zor bir dönemden geçiyoruz. Kurtuluş saf- larında Nisan başında başgösteren kriz bölünmeyle sonuçlandı. Dedikodunun, if- tiranın ve ifşaatın kol kola yürüdüğü kriz süreci boyunca politik, örgütsel ve moral bakımlardan önemli mevziler yitirdik. Ödenen bunca bedele rağmen, kriz sona erdirilebilmiş değildir. Başın- dan beri bilinçli bir biçimde ve bütün olumsuzlu- guyla partiye yansıtılan ve büyütülen kriz, par- timizi de kilitlemiş durumdadır. Kuruluşundan bugüne emek verdiğimiz, işçilerin, emekçilerin ve ezilenlerin umudu haline gelmeye/getirmeye çalıştığımız partimiz, tam da beş yıllık çabaların- ın ürünlerini toparlamaya başladığı bir esnada sorumsuzca krizle yüzyüze bırakılmıştır. Şüphe- siz ki devrimcilikte "son şans" diye bir tartışma yapılamaz. Devrimci irade, her zaman ve koşul- da sosyalist politikanın kitlelere ulaştırılması- nın araçlarını üretmeye muktedirdir. Ancak, binbir emekle biriktirilen kazanımların, değer- lerin ve zorlukla oluşturulan güven ilişkilerinin bir çırpıda elden gitmesi de kabul edilebilir bir şey olmaz. Bu bakımdan, partimizin içerisinde bulunduğu krizin bir an önce geride bırakılması için çaba göstermek gerekmektedir. Önümüzde- ki kongre süreci bu bakımdan bir imkandır. Ye- ter ki, bizzat kriz sürecinin de sebebi olan örgüt- süz yaklaşımlar, politik mücadelenin kuraldışı yöntemlerle verilmesi artık son bulsun. Yeter ki, hâlâ daha süren tasfiyeci dalganın partimiz ve parti kadrolarımız üzerindeki yıkıcı etkileri el- birliğiyle tamir edilebilsin.

Krizden, partimizi güçlendirerek çıkmak mümkündür. Açık alanda kurulu bulunan bir parti olarak zayıf karnımızın neresi olduğunu süreç içerisinde hep birlikte gördük. Demokrasi aynı zamanda bir sorumluluktur, demokrasi ör-

gütlü mekanizmalarda hayat bulabilir. Tüzük hükümleri, demokratik mekanizmalarının işle- yişini düzenler. Amaç, sosyalizm yolunda dev- rimci bir partinin inşa edilmesidir. Bizi birarada tutan tüzük, program ve sosyalizm davasındaki kader birliğimizdir. Herhangi bir sarsıntıda bu üçlü sacayakla yani amaçla bağdaşmayan tu- tumlar, araçların nasıl kullanılacağı sorununu gölgede bırakır. Bahsettiğimiz mesele azınlık- çoğunluk denkleminin dışında bir bakış açısıyla ele alınmalıdır. Bu yapılamıyorsa, azınlığın ço- ğunluk olma hakkı eylem birliği zemininin dı- şında tezahür ediyorsa, dayanışmanın değil re- kabetin dünyası ilişkilerimizi belirliyorsa, bunu, yani amacı bir kez daha düşünmek gerekir. Kongre süreci bu açıdan bir imkandır. Dediko- dular, spekülasyonlar, iftiralar bir yana konul- malı, gerekiyorsa amacımız yeniden tanımlan- malıdır. Kongre sürecindeki tavırlar, partimizin geleceği hakkında kimin hangi tutum içerisinde olduğunu gösterecektir.

Devrimci irade, her zaman ve koşulda sosya- list politikanın kitlelere ulaştırılmasının ve kit- lelerin devrim yolunda örgütlendirilmesinin araçlarını bulmakla mükelleftir. Gençlik olarak bu bağlamdaki görevimiz, gençlik kitleleri ara- sındaki bağlarımızın her geçen gün daha da sıkılaştırılmasıdır. Emperyalizme, faşizme, oli- garşiye, şovenizme ve cins ayrımcılığına karşı devrimci bir gençlik hareketi yaratma görevi önümüzde durmaya devam ediyor. Gençlik ha- reketimiz, bugüne kadar oluşturduğu birikim ve türlü badirelerden geçerek bugüne taşıdığı mev- zilere yaslanarak, devrim yolunda yürüme ka- rarlılığına sahip yoldaşların çabalarını daha üretken kılacak organizasyon düzeyine bir an önce erişerek bu görevi başaracaktır.

İçerisinden geçtiğimiz tahripkar sürecin olumsuz izlerini ortadan kaldırmaya yönelerek bu yolda ilk adımı atmamız. Sosyalist demokrasi ile “örgütsel liberalizm” arasındaki “sınır çizgisi” yeniden çizilmeli, hayatımıza “örgüt gibi örgüt” olma çabası yön vermelidir. "Devrimci teori olmadan devrimci pratik olmaz" yaklaşımı temel düsturlarımızdan olmalıdır. Kadrolarımız güncel politika üretmeye, örgütsel ve politik sorunlarımız üzerinde daha fazla zihin yormaya yönelmelidir. Her yoldaşımız, hayatımızın asli sahibi olduğunu bir an bile ıskalamamalı, bu algıyı ortaya çıkarabilecek her türlü örgütsel mekanizma devrimci bir tarzda eleştirilmelidir. Örgütsel ve politik görevler daha fazla yoldaş tarafından sırtlanılmalı, buna uygun organizasyonlar örgütsel yaşamımızda öne çıkmalıdır.

Örgütsel yeniden yapılanma devrimci kitle çalışmalarıyla birlikte yürümelidir. Liseli ve üniversiteli gençliği örgütlenme yolunda daha büyük adımlar atmalı, gözümüzü mahallelerden ayırmamalıyız. Gençlik hareketimizin büyümesi, okullara ve mahallelere doğru yaygınlaşması, aynı zamanda bu noktalarda sağlam köklere sahip olmayı getirecektir. Parolamız, "Daha çok gençle çok daha çok gence ulaşmak"tır. Hedefimiz, liseli ve üniversiteli gençliğin siyasi temsi-

liyetine aday bir organizasyonu siyaset sahnesine çıkarmaktır. Bu yoldaki lokal başarılarımız, ufkumuzu büyütmeli ve bizi daha büyük bir gayretle faaliyet yürütmeye sevk etmelidir.

Sosyalist bir gençlik örgütü olarak örgütsel bağımsızlık esprisini daha derinlikli bir tanımlamaya kavuşturmalıyız. Örgütsel bağımsızlık, gençlik içerisinde sosyalizmin propagandası ve gençliğin örgütlenmesi için seferber olmaktır. Komsomol, devrimin ve sosyalizmin okulu olduğu kadar, genç nüfusun bu kadar fazla olduğu bir ülkede devrimin en önemli dinamiklerinden birini oligarşiye karşı örgütlemekle mükelleftir. Yani oligarşinin ve kapitalizmin boyunduruğundaki gençliğin sistemden kopartılıp, devrim cephesine kazanılması "örgütsel bağımsızlığımızın" en önemli gerekçesidir. Gençliğin annelerinden ve babalarından farklı bir yoldan sosyalizme yürümesi bu yolla gerçekleşecektir.

Sosyalizmin devrimci yolunda işçi-emekçi sınıflarla ve ezilen tüm kesimlerle kaderimizin birleşmiş olduğu, bu amaç etrafında birlikte mücadeleye verdiğimiz yoldaşların ve örgütümüzün önemli kıymetler olarak görüldüğü bir yaşamı elbirliğiyle inşa etmek için görev başına!

GENÇ KURTULUŞ